

Оповідання Василя Сухомлинського

“Щоб метелик не поколовся”

Маленька дівчинка Зоя гуляла в саду. Вона підійшла до акації. На акації — гострі-прегострі колючки.

Над акацією літав барвистий метелик. Ой, як же йому не страшно літати! Налетить на колючку — що ж тоді буде?!

Підійшла Зоя до акації. Зломила одну колючку, другу, третю.

Мама побачила та й питає:

— Що ти робиш, Зою? Навіщо колючки зламуєш?

— Щоб метелик не поколовся, — відповіла Зоя.

— Це дуже добре, що ти метелика жалієш, — сказала мама, — але ж і акація без колючок жити не зможе.